

DE TEKENEN VAN DE TIJD ZIEN –

Daniël 12,1-3 Marcus 13, 24-32

Overweging en voorbeden – Dominicuskerk Utrecht – 15 november 2015

Bij het zien van de schokkende beelden uit Parijs de afgelopen dagen
zei een medebroeder: het lijkt wel of de wereld vergaat.

In de woorden van premier Rutte: de wereld om je heen waar je op rekende,
waarin je naar een voetbalwedstrijd kunt gaan,
uit kunt gaan eten, een concert bezoeken:
die wereld waar je op rekende heeft een dreun gekregen.
Niets meer staat vast en zeker overeind, het kan allemaal in elkaar vallen

Ook de tijdgenoten van Marcus zagen schokkende dingen gebeuren.
De tempel, voor een heel volk het heiligste op aarde, werd neergehaald en geplunderd.
Christenen, tot dan toe door hun omgeving gerespecteerd
werden aangeklaagd en als gevaar voor de staat met de dood bedreigd.

Als je zulke dingen ziet gebeuren, en je bent een gevoelig mens,
dan zie je heel de bestaande orde in de wereld op drift raken,
niets blijft dan nog op zijn plek,
je ziet de sterren van de hemel vallen en de verduistering compleet worden.

Het bijzondere van het evangelie van vandaag is,
dat het dit schokkende gebeuren niet wegpraat.
*In die dagen na de verschrikking zal de zon verduisterd worden,
de maan haar licht niet meer laten schijnen, de sterren van de hemel vallen.*
Dat is goed. Want mooie woorden zoals: 'Het is zo erg niet, je hebt nog ....',
nemen een mens in rouw niet serieus; je voelt je nog meer in de steek gelaten.
Iemand die niet wegloopt van wat je ontredert: die is je tot steun.
En die heb je nodig in je verdriet om overeind te blijven
om bij alle twijfels, ja wanhoop soms, de waarde van de mens hoog te houden.

Het evangelie wijst op die waarde - '*de Mensenzoon op de wolken*'
Wie is die 'mensenzoon'? Hij staat tegenover 'het beest':
hij vertegenwoordigt diegenen die met God hun menselijkheid willen bewaren
ook al worden er overal rondom beestachtigheden begaan
en worden zij zelf slachtoffer van geweld en religieus fanatisme.
- Premier Rutte zei in zijn persconferentie naar aanleiding van de aanslagen:
laten we de waarden van onze samenleving hoog houden
en niet de onverdraagzaamheid en het geweld van de terroristen overnemen.

Wie dat doen lijken zwak te staan. Maar God houdt hen hoog
in die hemelse figuur in wie wij Jezus Christus mogen herkennen,
die zelf door fanaten aan het kruis geslagen werd,
maar de menselijkheid hooghield toen hij bad:
Vergeef het hun, want zij weten niet wat zij doen - blind als zij zijn.
Hij heeft onze menselijkheid uit de afgrond van het geweld opgehaald
En, als Mensenzoon hoog aan de hemel, laat hij die stralen.
Hij hield Gods goedheid hoog; en God houdt hem hoog.

Het evangelie gaat nog verder: kijk goed naar wat er gebeurt.
Midden in het beestachtige zijn tekens te zien dat de menselijkheid overwint.
Kijk zoals iemand die goed naar een vijgenboom kijkt.
Hij blijft het langste kaal - de winter duurt en duurt voort - ;
Maar - als je goed kijkt - zijn twijgen worden zacht: de lente kondigt zich aan.
Kijk verder dan het eerste gezicht, verder dan wat het eerst de aandacht trekt,
kijk naar wat in alle rust en bescheidenheid gebeurt
– het kwade schreeuwt; het goede fluistert – .
Het biedt ons iets waarmee we verder kunnen, dat ons op het goede spoor zet.

Maar dat vraagt geduld en concentratie,
– als we onder ogen willen zien, dat hier en nu te vinden is
wat we nodig hebben en ons op het goede spoor zet.
Jezus noemt dit: '*Bidt en waakt*' – vertrouw, dan heb je de rust om te zien
het kleine dat in de schaduw staat van het grote
de tekenen van menselijkheid tegenover het grote geweld.
Erik Borgman wijst als hij kijkt naar de ellende in samenleving en kerk,
naar een Amerikaanse non, voorzitter v/d conferentie vrouwelijke religieuzen
– bijeen om een antwoord te vinden op de leegloop van religieuze instituten
en de verslechtering i.p.v. verbetering van de kansen voor de armen –
die haar medezusters inspireerde met deze woorden uit een gedicht:

*Het nodige ... is hier
We bidden niet om nieuwe aarde of hemel
maar om rust van hart en van blik, helder.*

Door dit te doen vonden/ondervonden de zusters wat werkelijk van belang is
- de tekens van de tijd - ondernamen initiatieven die pasten bij de nieuwe tijd.

Moge deze viering waarin we steun zoeken bij Hem
die onze menselijkheid uit de afgrond van het geweld heeft opgehaald
ons de durf en de kracht geven om deze tijd aan te gaan.

VOORBEDEN

Bidden wij tot de Levende
die verborgen aan het werk is
in onze geschiedenis:

- L Voor de slachtoffers van oorlogen en natuurrampen,
met name voor hen die hun dierbaren gedood zien worden
of moeten vluchten en alles achterlaten:
dat hun hulpgeroep gehoord wordt
en er voor hen hoop daagt op toekomst.

Roepen wij de Heer aan

- L Voor mensen van goede wil die diep geschokt zijn
door het dagelijkse geweld in onze wereld,
zoals deze dagen in Parijs:
dat zij de moed niet verliezen
en oog krijgen voor de goede krachten
die onopvallend aan het werk zijn.

Roepen wij de Heer aan

- L Voor godsdienstige mensen overal ter wereld,
die de naam van God aanroepen
als hun steun en toeverlaat:
dat zij oog krijgen voor zijn liefde
die aan alle mensen een plaats gunt op deze aarde.

Roepen wij de Heer aan

- L Bidden wij voor onszelf zoals wij hier samen zijn:
dat wij leren vanuit ons geloof om te gaan
met tijden van onzekerheid;
dat wij ons verlaten op Hem]
die groter is dan al onze zekerheden.

Roepen wij de Heer aan

Jozef Essing o.p.